

По-третє, розбіжність може виникнути при проведенні переоцінки основних засобів згідно з П(С)БО №7 [2] та індексації основних фондів у податковому обліку [1]. Так в бухгалтерському обліку передбачена переоцінка основних засобів, здійснення якої призводить до збільшення або зменшення первинної вартості об'єкту обліку, а в податковому таких операцій не передбачено.

Ще однією відмінністю є те, що у бухгалтерському обліку на безоплатно отримані основні засоби амортизація нараховується, у податковому обліку вартість таких основних фондів не збільшує балансову вартість груп.

І останнє, згідно з п. 8.1.4. ст.8 Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» відмінність виникає також у зв'язку з тим, що для цілей податкового обліку амортизація на невиробничі фонди не нараховується, тоді як у бухгалтерському – амортизуються всі основні засоби, що перебувають на балансі підприємства, незалежно від їх призначення.

Наведений перелік причин, які не дозволяють зблизити бухгалтерський і податковий облік, не є вичерпним. Однак цього достатньо, щоб зробити висновок, що застосування податкових норм амортизації в системі обліку не дозволить досягти ідентичності даних бухгалтерського та податкового обліку основних засобів.

Таким чином, застосований сьогодні в податковому законодавстві порядок нарахування амортизації, замість забезпечення підприємствам податкової економії та формування джерела коштів для вчасного оновлення засобів виробництва, має переважно фіскальний характер, викривляючи реальну вартість основних фондів і подовжуючи терміни їх амортизації [3]. Відповідно механізм нарахування амортизації повинен бути терміново переглянутий. Ідеальним варіантом при цьому була б відмова від подвійного обліку амортизаційних відрахувань та використання при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств сум амортизації, нарахованої в бухгалтерському обліку, скоригованої певним чином для цілей оподаткування.

Література:

1. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» від 28.12.1994 № 334/94-ВР.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №7 «Основні засоби», затв. наказом Міністерства фінансів України від 27. 04. 2000 р. № 92.
3. Юшко С.В. Амортизація основних фондів у податковому обліку: критичний погляд на проблему // *Фінанси України*. – 2008 - №3. – с. 80-88.

Шевців А.Б.

студ. гр. 505-ФМ

Львівська державна фінансова академія

Науковий керівник - Сич О.А.,

к.е.н., доцент кафедри фінансів суб'єктів господарювання

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

В умовах формування ринкових відносин та різноманітності форм власності виникла необхідність удосконалення функцій управління процесом виробництва, що викликало потребу створення госпрозрахункових органів фінансового контролю, тобто аудиту. У світовій практиці аудит набув значного поширення. Основною передумовою аудиту є взаємна зацікавленість підприємства в особі його власників (акціонерів), держави в особі податкової адміністрації і самого аудитора в забезпеченні реальності та достовірності обліку і звітності. Розвиток аудиторської практики значно випереджає її теоретичне обґрунтування. Суперечливість положень нормативних актів щодо аудиторської діяльності повністю не

усунуто, єдиних теоретико-методологічних та організаційних підходів до побудови цілісної концепції аудиту в Україні немає.

Відтак на сьогодні залишаються відкритими наступні проблемні питання стосовно аудиту, а саме:

- недостатня кількість методичних розробок з аудиторського контролю;
- брак достатнього досвіду аудиторської діяльності;
- недостатню кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси і неосвоєний ринок аудиторських послуг;
- відсутність типових форм документів з аудиту;
- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту тощо

Слід зазначити і те, що впровадження аудиту характеризується істотними перевагами порівняно з іншими формами фінансово-господарського контролю:

- значна економія державних коштів, які витрачаються на утримання контрольно-ревізійного апарату;
- надходження додаткових коштів до бюджету за рахунок сплати аудиторськими фірмами (аудиторами-підприємцями) податків;
- незалежність, конкурентна боротьба, професіоналізм аудиторів, що сприяє підвищенню якості перевірок;
- можливість вибору аудитора замовником тощо.

Отже аналізуючи нинішню ситуація, що склалася в Україні, оцінюючи реальні проблеми та беручи до уваги майбутні перспективи розвитку аудиторської діяльності пропонуються наступні напрями:

- розробка механізму практичного застосування МСА в Україні, створення до них коментарів у повному обсязі.
- внесення необхідних змін і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України.
- використовуючи узагальнений практичний досвід роботи міжнародних і вітчизняних аудиторських фірм, розробка методик аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств.
- поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів.
- розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання та ін.

Шевчук І.В.

студ. гр. ЕОАм- 13

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник – Пилипенко Л.М.,

старший викладач кафедри обліку та аналізу

ВИБІР МЕТОДУ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах будь-яка держава для свого успішного розвитку повинна забезпечувати розвиток економіки. Серед різноманіття засобів стимулювання розвитку підприємства все більшого значення набуває амортизація. Відповідно з принципами бухгалтерського обліку вартість виробничих потужностей повинна рівномірно розподілятися протягом передбаченого строку їх експлуатації шляхом розподілу (списання) на звітні періоди, протягом яких ці потужності будуть мати виробничу корисність.